

Musikkonkurrence

Igor Stravinsky: Violinkoncert, D-dur (1931), K053.

Bedømmelsesdato: 12. november 2023.

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Salvatore Accardo (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Günther Herbig)
- Georgi Badev (Plovdiv Philharmonic, dir. Dobrin Petkov)
- Maren Bosma (orkester NN, dir. Pim Cuijpers)
- Riccardo Brengola (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Sergiu Celibidache)
- Kyung-wha Chung (Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, dir. Lorin Maazel)
- Masha Diatchenko (The Virtuosi of Lviv, dir. S. Burko)
- Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft)
- Arthur Grumiaux (Koninklijk Concertgebouw Orkest, dir. Ernest Bour)
- Hilary Hahn (Academy of St. Martin in the Fields, dir. Neville Marriner)
- Sergey Khachatryan (SWR Symphonieorchester, dir. Michael Sanderling)
- Patricia Kopatchinskaja (hr-Sinfonieorchester, dir. Andrés Orozco-Estrada)
- Andrei Korsakov (Moscow Radio Symphony Orchestra, dir. Vladimir Fedoseyev)
- Lillian Lee (Carnegie Mellon Philharmonic, dir. Paul Polivnick)
- Silvia Marcovici (Radio-Sinfonie-Orchester Frankfurt, dir. Eliahu Inbal)
- Vanya Milanova (orkester NN, dir. NN)
- Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi)
- Anne-Sophie Mutter (Philharmonia Orchestra, dir. Paul Sacher)
- Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander)
- David Oistrakh (Orchestre des concerts Lamoureux, dir. Bernard Haitink)
- Julian Rhee (New England Conservatory Symphony, dir. David Loebel)
- Sayaki Shoji (Orchestre philharmonique de Radio France, dir. Myung-whun Chung)
- Akiko Suwanai (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Hannu Lintu)
- Lena Vidulich (orkester NN, dir. Alexandra Dee)
- Ela Yanovitsky (orkester NN, dir. NN)
- Yucheng Zeng (CCM Philharmonia, dir. Hannah Schendel)
- Frank Peter Zimmermann (DR Symfoniorkestret, dir. Dima Slobodeniouk)

Vindere:

- (1) Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft);
- (2) Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander);
- (3) Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi).

Indstilling

Antal koncertviolinister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret: 14, nemlig: Salvatore Accardo, Kyung-wha Chung, Arthur Grumiaux, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan, Patricia Kopatchinskaja, Silvia Marcovici, Vanya Milanova, Anne-Sophie Mutter, Ayano Ninomiya, David Oistrakh, Sayaki Shoji, Akiko Suwanai, Frank Peter Zimmermann.

Antallet af violinsolister med fortrinsret: 180 (88 mænd, 92 kvinder)

2. runde

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Maren Bosma (orkester NN, dir. Pim Cuijpers)
- Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft)
- Arthur Grumiaux (Koninklijk Concertgebouw Orkest, dir. Ernest Bour)
- Hilary Hahn (Academy of St. Martin in the Fields, dir. Neville Marriner)
- Sergey Khachatryan (SWR Symphonieorchester, dir. Michael Sanderling)
- Patricia Kopatchinskaja (hr-Sinfonieorchester, dir. Andrés Orozco-Estrada)
- Lillian Lee (Carnegie Mellon Philharmonic, dir. Paul Polivnick)
- Vanya Milanova (orkester NN, dir. NN)
- Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi)
- Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander)
- Julian Rhee (New England Conservatory Symphony, dir. David Loebel)
- Akiko Suwanai (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Hannu Lintu)
- Lena Vidulich (orkester NN, dir. Alexandra Dee)

3. runde

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft)
- Hilary Hahn (Academy of St. Martin in the Fields, dir. Neville Marriner)
- Sergey Khachatryan (SWR Symphonieorchester, dir. Michael Sanderling)
- Patricia Kopatchinskaja (hr-Sinfonieorchester, dir. Andrés Orozco-Estrada)
- Lillian Lee (Carnegie Mellon Philharmonic, dir. Paul Polivnick)
- Vanya Milanova (orkester NN, dir. NN)
- Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi)
- Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander)

Generelle bemærkninger

Velkommen til denne konkurrence i en neoklassisk violinkoncert fra modernismen!

Udgangspunktet for konkurrencen er Igor Stravinsky: Violinkoncert, D-dur (1931), K053. Det er en forudsætning for deltagelse i konkurrencen, at hver enkelt deltager opfører denne koncert in extenso. Der afholdes 3 runder i nærværende konkurrence. Det er en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at koncertviolinisten ikke har nogen spilletekniske problemer, samt at koncertviolinisten ikke har så store problemer med forståelsen af den implicite musikæstetik, der ligger bag det opførte værk, eller så store problemer med fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige, at koncertviolinisten ikke er konkurrencedygtig.

I 2. runde vil dommerpanelet fokusere på solisternes tempovalg.

I 3. runde vil dommerpanelet evaluere solisternes forsiringer i flg. 14 passager:

1. acciaccaturene i 1. sats, de 2 sidste takter før ciffer 7
2. dobbeltgrebsglissandoet i 1. sats, 1 takt før ciffer 9
3. trillerne i 1. sats, 1 takt før ciffer 19
4. de 2 tremoli i 1. sats, takt 1-2 efter ciffer 19
5. glissandoet i 1. sats, 2 takter efter ciffer 19
6. acciaccaturene i 1. sats, 1 takt før ciffer 22
7. tremoloet i 1. sats, 2 takter efter ciffer 26
8. acciaccaturene i 1. sats, de 2 sidste takter før ciffer 42
9. dobbeltgrebsglissandoet i 1. sats, 1 takt før ciffer 44
10. glissandoet i 2. sats, 1-2 takter efter ciffer 54
11. trillerne i 2. sats, takt 1-3 før ciffer 56
12. glissandoet i 2. sats, 2-3 takter efter ciffer 74
13. trillen i 2. sats, 4-5 takter efter ciffer 76
14. trillerne i 4. sats, fra 1 takt efter ciffer 119 til 2 takter før ciffer 123

Ved konkurrencerne i 3. runde værdsættes improvisation af forsiringer ikke; der skal spilles præcis de forsiringer, som er anført i partituret - og ikke andre! Hvad angår acciaccaturene står det dog hver enkelt af solisterne frit, om vedkommende vil spille 1700-tals-acciaccaturer eller 1800-tals-acciaccaturer (korte appoggiaturer).

Deltagerne i nærværende konkurrence er fundet på flg. vis:

- koncertviolinister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret (cfr. afsnittet "Indstilling" supra)
- ved en tilfældig søgning på YouTube har dommerpanelet fundet de øvrige relevante bidrag

Christian Ferras (Orchestre de la Suisse romande, dir. Ernest Ansermet) har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Serge Blanc (Orchestre national de l'ORTF, dir. NN).

Ivry Gitlis (Orchestre des concerts Colonne, dir. Harold Byrns) har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er blevet ledig, overdrages til Georgi Badev (Plovdiv Philharmonic, dir. Dobrin Petkov).

Serge Blanc (Orchestre national de l'ORTF, dir. NN), Dylan Ebrahimian (Stony Brook University Orchestra, dir. Susan Deaver), Isabelle Faust (Orchestre Les Siècles, dir. François Xavier-Roth), Vilde Frang (Orchestre philharmonique de Radio France, dir. Mikko Franck), Liana Gourdjia (Deutsche Radio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern, dir. Zsolt Nagy), Chantal Juillet (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Charles Dutoit), Oleg Kagan (USSR State Symphony Orchestra, dir. Evgeny Svetlanov), Mark Kaplan (Budapest Festival Orchestra, dir. Lawrence Foster), David Nebel (Baltic Sea Philharmonic, dir. Kristjan Järvi), Itzhak Perlman (Boston Symphony Orchestra, dir. Seiji Ozawa), Wolfgang Schneiderhan (Berliner Philharmoniker, dir. Karel Ančerl), Baiba Skride (BBC National Orchestra of Wales, dir. Thierry Fischer), Krzysztof Smietana (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft) og Isaac Stern (Columbia Symphony Orchestra, dir. Igor Stravinsky) har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. De pladser på listen over deltagere, som herved er blevet ledige, forbliver vakante.

Nærværende konkurrence i Stravinskys violinkoncert udgør den første konkurrence i oktet nummer 2. Med virkning fra og med oktet nummer 3 har dommerpanelet fundet anledning til at ændre skemalægningen af musikkonkurrencerne således, at der kun afholdes 1 violinsolistkonkurrence i hver oktet i stedet for 2 violinsolistkonkurrencer i hver oktet som hidtil. Til gengæld vil der fra og med oktet nummer 3 blive afholdt 2 konkurrencer for strygekvartetensembler (inden for kategorierne 'Kammermusik D' og / eller 'Kammermusik E') i hver oktet i stedet for 1 konkurrence for strygekvartetensembler i hver oktet som hidtil.

Ved bedømmelsen af deltagerne i denne konkurrence har dommerpanelet konsulteret flg. tosprogede (russisk/engelsk) partiturdgave: I. Stravinsky: Concerto in D for Violin and Orchestra. Score. Moscow: Music, 1982 (russisk tekst: И. Стравинский: Концерт in D для скрипки с оркестром. Партитура. Москва: Музыка, 1982). NB: D-dur hedder ре мажор på russisk, men selv i russisksprogede værktitler er det almindeligt at angive tonika på engelsk med latinske bogstaver (in casu: "in D").

Henvisninger til Igor Stravinskys værker følger Helmut Kirchmeyers katalog over Stravinskys værker, i.e. Helmut Kirchmeyer: *Kommentiertes Verzeichnis der Werke und Werkausgaben Igor Strawinskys bis 1971*. Abhandlungen der Sächsischen Akademie der Wissenschaften zu Leipzig, Philologisch-Historische Klasse. Stuttgart, Leipzig: S. Hirzel, 2002 (602 sider). Kirchmeyers katalog er tilgængeligt online på <http://www.kcatalog.org/index.php> og <http://kcatalog.net/index.php>. Begge web sites præsenterer kataloget løbende ajourført med nye oplysninger under bibeholdelse af katalognumrene fra den trykte udgave.

I forbindelse med enhver af dommerpanelets violinsolist- og kammermusikkonkurrencer i moderne kompositionsmusik skal dommerpanelet tage stilling til, hvorvidt det i den givne konkurrence giver mening at stille krav til tonekvaliteten hos violinister og bratschister. For en introduktion til denne problemstilling henvises der til konkurrencen i Sergei Prokofiev: Violinkoncert nr. 1, D-dur, opus 19 (bedømmelsesdato: 4. juni 2019), afsnittet "Generelle bemærkninger". For nærværende konkurrences vedkommende finder dommerpanelet, at violinsolistens tonekvalitet ikke behøver at være helt i top i flg. passager:

- "al taco"-passagerne (1.sats, side 6ff., fra ciffer 7; 2. sats side 37ff., fra ciffer 65). 'Al taco' betyder 'som tacoen', 'på tacovis' (in the manner of the taco) på italiensk. En taco er i det mexikanske køkken en ret, der består af et rundt stykke fladbrød, uden gær, lavet af majsmelet eller hvedemelet (tortilla), som efter stegning serveres foldet omkring fyldet eller serveres som underlag for fyldet; kød, fjerkræ, fisk, grøntsager, ost eller lignende kan indgå i fyldet.

På denne baggrund har dommerpanelet for nærværende konkurrences vedkommende besluttet, at hvad angår satsen i den opførte violinkoncert, hvori der forekommer "al taco"-angivelser, stilles der ingen krav til tonekvaliteten hos violinsolisten. Heraf følger, at der udelukkende stilles krav til tonekvaliteten hos violinsolisten i 3. sats og 4. sats. Retningslinjerne for bedømmelsen af tonekvaliteten hos violinsolisterne i denne konkurrence er således de samme som retningslinjerne for bedømmelsen af tonekvaliteten hos violinister og bratschister i konkurrencen om Béla Bartók: Strygekvartet nr. 3, Sz. 85, BB 93; Strygekvartet nr. 4, Sz. 91, BB 95 (bedømmelsesdato: 4. april 2020), cfr. Bartók-konkurrencens afsnit "Generelle bemærkninger". Hvad angår bedømmelsen af tonekvaliteten hos all-round violinsolister i modernismens violinsolistværker afviger domspraksis i denne Stravinsky-konkurrence følgelig fra domspraksis ved konkurrencen i Sergei Prokofiev: Violinkoncert nr. 1, D-dur, opus 19 (bedømmelsesdato: 4. juni 2019); i Prokofiev-konkurrencen blev tonekvalitetsproblemer kun accepteret i de passager, hvori partiturets angivelser indikerer, at violinsolistens tonekvalitet er et irrelevant hensyn, cfr. Prokofiev-konkurrencens afsnit "Generelle bemærkninger". Også flere violinsolisters forsætlige intonationsproblemer, der uden for "al taco"-passagerne egentlig er udtryk for en misforståelse af værkets implicite musikæstetik, må dommerpanelet se sig nødsaget til at se bort fra.

For at undgå at hele nærværende konkurrence bliver afgjort alene på grundlag af solisternes forståelse (eller rettere manglende forståelse) af den implicite musikæstetik i Stravinskys violinkoncert, har dommerpanelet set sig nødsaget til stiltiende at se igennem fingre med mindre misforståelser fra solisternes side i 3. sats og 4. sats, især m.h.t. afsnittet i 4. sats, fra ciffer 128 til ciffer 129, hvor næsten samtlige solister i 1. runde misforstår passagens implicite musikæstetik. I 4. sats, fra ciffer 128 til ciffer 129, spiller langt størsteparten af solisterne forsættligt skingert i det høje register ved hjælp af bueteknikken *collé*; et mindretal blandt solisterne diverterer i denne passage med forsætlige intonationsproblemer. Begge dele er lige misvisende! Men de få solister, som spiller hele Stravinskys violinkoncert uden at benytte bueteknikken *collé* og uden forsætlige intonationsproblemer eller lignende uklassiske teknikker, har heller ikke forstået det opførte værks implicite musikæstetik. For "al taco"-passagerne (1.sats, side 6ff., fra ciffer 7; 2. sats side 37ff., fra ciffer 65) skal med sikkerhed spilles ved hjælp af uklassiske teknikker. *Hver eneste af nærværende konkurrences solister har problemer med forståelsen af det opførte værks implicite musikæstetik!* Efter gennemførelsen af nærværende konkurrence er dommerpanelet ganske træt af at høre på postmoderne fortolkninger og neoromantiske fortolkninger af Stravinskys violinkoncert, og dommerpanelet ønsker inderligt, at koncertviolinisterne ville sætte sig ind i forskellene mellem de 3 stilperioder inden for moderne kompositionsmusik: modernismen, det postmoderne og neoromantikken!

Violinisten Samuel Dushkin hjalp Stravinsky med at komponere violinkoncerten (cfr. Samuel Dushkin: "1949. Working with Stravinsky", in: Edwin Corle (ed.): A Merle Armitage Book: Stravinsky. New York: Duell, Sloan & Pearce, 1949, side 179-192). Stravinsky var nemlig ikke violinist, og han beherskede derfor ikke violinens fingersætningssystem. Til trods for at Dushkin fungerede som violinfaglig konsulent, medens Stravinsky skrev sin violinkoncert, er Stravinskys violinkoncert fuld af tripelgreb og kvadrupelgreb, der kun kan spilles arpeggierede. Ydermere stiller Stravinskys violinkoncert store krav til rytmisk præcision, så at violinsolisten i mange tilfælde ikke har tilstrækkelig tid til at spille de relevante tripelgreb og kvadrupelgreb arpeggierede. Derfor vil dommerpanelet ikke påtale de krumspring, som solisterne foretager, når de reducerer tripelgreb og kvadrupelgreb til dobbeltgreb.

Tekniske problemer

Salvatore Accardo (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Günther Herbig): I 3. sats, sidste takt, 3 takter efter ciffer 85, glemmer Accardo, der spiller efter hukommelsen, den næstsidste node (Eis5). Accardo glemmer også sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, både i takt 2 før ciffer 123, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Georgi Badev (Plovdiv Philharmonic, dir. Dobrin Petkov): Badev, der spiller efter hukommelsen, spiller forkerte noder i 2. sats, ved overgangen mellem 3 takter før ciffer 74 og 2 takter før ciffer 74. Badev glemmer også sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, både i takt 2 før ciffer 123, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Ela Yanovitsky (orkester NN, dir. NN): Yanovitsky, der spiller efter hukommelsen, glemmer sit parti i 4. sats, takt 2 og takt 3 før ciffer 123, og holder fejlagtigt i disse 2 takter en pause.

Yucheng Zeng (CCM Philharmonia, dir. Hannah Schendel): Zeng, der spiller efter hukommelsen, glemmer sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, både i takt 2 før ciffer 123, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Masha Diatchenko (The Virtuosi of Lviv, dir. S. Burko): I 2. sats, takt 2, glemmer Diatchenko, som spiller efter hukommelsen, de 2 øverste noder (D5 og E5) i kvadrupelgrebene, der - også under hensyntagen til rytmisk præcision - sagtens kan spilles som arpeggierede pizzicati, eftersom G3, D4 og E5 kan spilles på de åbne strenge.

Riccardo Brendola (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Sergiu Celibidache): I 1. sats, glemmer Brendola, der spiller efter hukommelsen, sidste dobbeltgreb 2 takter efter ciffer 8, og 3 takter efter ciffer 8 glemmer Brendola hele takten. I 1. sats, 3 takter før ciffer 44, glemmer Brendola igen sidste dobbeltgreb, og 2 takter før ciffer 44 glemmer Brendola hele takten.

Andrei Korsakov (Moscow Radio Symphony Orchestra, dir. Vladimir Fedoseyev): Korsakov glemmer sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Silvia Marcovici (Radio-Sinfonie-Orchester Frankfurt, dir. Eliahu Inbal): Marcovici glemmer sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, både i takt 2 før ciffer 123, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Anne-Sophie Mutter (Philharmonia Orchestra, dir. Paul Sacher): I 1. sats, glemmer Mutter, der spiller efter hukommelsen, sidste dobbeltgreb 2 takter efter ciffer 8, og 3 takter efter ciffer 8 glemmer Mutter hele takten. I 1. sats, 3 takter før ciffer 44, glemmer Mutter igen sidste

dobbeltgreb, og 2 takter før ciffer 44 glemmer Mutter hele takten. Mutter glemmer også sidste ottendedelsnode, der skal spilles som pizzicato, i 4. sats, både i takt 2 før ciffer 123, i takt 3 før ciffer 123 og i takt 4 før ciffer 123.

Sayaki Shoji (Orchestre philharmonique de Radio France, dir. Myung-whun Chung): I 1. sats, glemmer Shoji, der spiller efter hukommelsen, sidste dobbeltgreb 2 takter efter ciffer 8, og 3 takter efter ciffer 8 glemmer Shoji hele takten. I 1. sats, 3 takter før ciffer 44, glemmer Shoji igen sidste dobbeltgreb, og 2 takter før ciffer 44 glemmer Shoji hele takten. I 2. sats, 4 takter efter ciffer 59, kommer Shoji for sent med sin indsats på Fis6.

Frank Peter Zimmermann (DR Symfoniorkestret, dir. Dima Slobodeniouk): Hist og her i alle satser, især i 4. sats, lykkes det ikke for Zimmermann at frembringe tonerne i det høje register med den klarhed og sonoritet, som unge violinister kan præstere, hvilket er et aldersbetinget tonekvalitetsproblem. Desforuden har Zimmermann også aldersbetingede problemer med skinger tone i det høje register nu og da i alle satser, ikke mindst i 4. sats.

Silvia Marcovici (Radio-Sinfonie-Orchester Frankfurt, dir. Eliahu Inbal): Lydsporets gengivelse af musikkens dynamik er indimellem ustabil, hvilket er et lyd kvalitetsproblem.

Lena Vidulich (orkester NN, dir. Alexandra Dee): I 1. sats, fra 2 takter efter ciffer 16 til ciffer 18, har orkestrets strygere intonationsproblemer. Trompetisterne har intonationsproblemer i 1. sats, de to sidste takter før ciffer 49.

Georgi Badev (Plovdiv Philharmonic, dir. Dobrin Petkov): Trompetisterne har intonationsproblemer i 1. sats, fra ciffer 1 til ciffer 2.

Interaktionsproblemer

Intet at bemærke.

Øvrige bemærkninger A

Kyung-wha Chung (Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, dir. Lorin Maazel): I 3. sats har Chung undertiden problemer med skinger tone i det høje register. I 4. sats har Chung ofte problemer med skinger tone i det høje register. Dommerpanelet vurderer, at Chung med forsæt benytter bueteknikken *collé* grundet en mangelfuld forståelse af det opførte værks implicite musikæstetik.

David Oistrakh (Orchestre des concerts Lamoureux, dir. Bernard Haitink): I 3. sats og 4. sats har Oistrakh ofte problemer med skinger tone i det høje register. Dommerpanelet vurderer, at Oistrakh med forsæt benytter bueteknikken *collé* grundet en mangelfuld forståelse af det opførte værks implicite musikæstetik.

Øvrige bemærkninger B

Hvem spiller de flotteste acciaccaturer i 1. sats, de 2 sidste takter før ciffer 7? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Jennifer Frautschi
2. Vanya Milanova
3. Patricia Kopatchinskaja
4. Alfonso Mosesti
5. Hilary Hahn
6. Ayano Ninomiya
7. Lillian Lee
8. Sergey Khachatryan

Hvem spiller det flotteste dobbeltgrebsglissando i 1. sats, 1 takt før ciffer 9? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Jennifer Frautschi
2. Sergey Khachatryan
3. Ayano Ninomiya
4. Alfonso Mosesti
5. Vanya Milanova
6. Lillian Lee
7. Hilary Hahn
8. Patricia Kopatchinskaja

Hvem spiller de flotteste triller i 1. sats, 1 takt før ciffer 19? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Lillian Lee
2. Ayano Ninomiya
3. Alfonso Mosesti
4. Sergey Khachatryan
5. Vanya Milanova
6. Jennifer Frautschi
7. Patricia Kopatchinskaja
8. Hilary Hahn

Hvem spiller de 2 tremoli i 1. sats, takt 1-2 efter ciffer 19, flottest? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Lillian Lee
2. Alfonso Mosesti
3. Ayano Ninomiya
4. Sergey Khachatryan
5. Hilary Hahn
6. Jennifer Frautschi
7. Vanya Milanova
8. Patricia Kopatchinskaja

Hvem spiller det flotteste glissando i 1. sats, 2 takter efter ciffer 19? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 5:

1. Patricia Kopatchinskaja
2. Ayano Ninomiya
3. Vanya Milanova
4. Lillian Lee
5. Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan og Alfonso Mosesti

NB: Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan og Alfonso Mosesti spiller slet ikke glissandoet og havner derfor på en delt 5. plads!

Hvem spiller de flotteste acciaccaturer i 1. sats, 1 takt før ciffer 22? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 2:

1. Alfonso Mosesti
2. Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan, Patricia Kopatchinskaja, Lillian Lee, Vanya Milanova, Ayano Ninomiya

NB: 7 af de 8 solister spiller slet ikke acciaccaturerne, og derfor kommer de ind på en delt 2. plads! Hver enkelt af acciaccaturerne er en acciaccatur til den ene node i et dobbeltgreb. Dermed er disse acciaccaturer næsten uspillelige, og derfor ignorerer 7 af de 8 solister dem!

Hvem spiller det flotteste tremolo i 1. sats, 2 takter efter ciffer 26? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 1:

1. Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan, Patricia Kopatchinskaja, Lillian Lee, Vanya Milanova, Alfonso Mosesti, Ayano Ninomiya

NB: Ingen af de 8 solister spiller tremoloet, hvorfor de alle må deles om 1. pladsen!

Hvem spiller de flotteste acciaccaturer i 1. sats, de 2 sidste takter før ciffer 42? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Jennifer Frautschi
2. Vanya Milanova
3. Alfonso Mosesti
4. Lillian Lee
5. Ayano Ninomiya
6. Patricia Kopatchinskaja
7. Hilary Hahn
8. Sergey Khachatryan

Hvem spiller det flotteste dobbeltgrebsglissando i 1. sats, 1 takt før ciffer 44? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Jennifer Frautschi
2. Ayano Ninomiya

3. Sergey Khachatryan
4. Alfonso Mosesti
5. Patricia Kopatchinskaja
6. Hilary Hahn
7. Lillian Lee
8. Vanya Milanova

Hvem spiller det flotteste glissando i 2. sats, 1-2 takter efter ciffer 54? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 1:

1. Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan, Patricia Kopatchinskaja, Lillian Lee, Vanya Milanova, Alfonso Mosesti, Ayano Ninomiya

NB: Alle 8 solister havner på en delt 1. plads, da ingen af dem spiller glissandoet!

Hvem spiller de flotteste triller i 2. sats, takt 1-3 før ciffer 56? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Jennifer Frautschi
2. Sergey Khachatryan
3. Ayano Ninomiya
4. Alfonso Mosesti
5. Vanya Milanova
6. Lillian Lee
7. Hilary Hahn
8. Patricia Kopatchinskaja

Hvem spiller det flotteste glissando i 2. sats, 2-3 takter efter ciffer 74? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 1:

1. Jennifer Frautschi, Hilary Hahn, Sergey Khachatryan, Patricia Kopatchinskaja, Lillian Lee, Vanya Milanova, Alfonso Mosesti, Ayano Ninomiya

NB: Alle 8 solister havner på en delt 1. plads, da ingen af dem spiller glissandoet!

Hvem spiller den flotteste trille i 2. sats, 4-5 takter efter ciffer 76? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Vanya Milanova
2. Ayano Ninomiya
3. Jennifer Frautschi
4. Hilary Hahn
5. Alfonso Mosesti
6. Sergey Khachatryan
7. Lillian Lee
8. Patricia Kopatchinskaja

Hvem spiller de flotteste triller i 4. sats, fra 1 takt efter ciffer 119 til 2 takter før ciffer 123? Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 8:

1. Alfonso Mosesti
2. Sergey Khachatryan
3. Ayano Ninomiya
4. Vanya Milanova
5. Jennifer Frautschi
6. Patricia Kopatchinskaja
7. Lillian Lee
8. Hilary Hahn

Noter A

Opførelsesvarighed for deltagerne i 2. runde [ved live-koncerter er entre på scenen, pauser, publikumsklapsalver og sortie fraregnet; ved pladeindspilninger er tomt lydspor fraregnet]:

Maren Bosma (orkester NN, dir. Pim Cuijpers):

00:04 til 06:00 (I); 06:19 til 10:53 (II); 11:18 til 16:30 (III); 16:49 til 23:10 (IV)
05:56 (I); 04:34 (II); 05:12 (III); 06:21 (IV)

Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft):

00:08 til 05:48 (I); 00:11 til 04:30 (II); 00:10 til 05:08 (III); 00:10 til 06:12 (IV)
05:40 (I); 04:19 (II); 04:58 (III); 06:02 (IV)

Arthur Grumiaux (Koninklijk Concertgebouw Orkest, dir. Ernest Bour):

00:03 til 05:41 (I); 05:45 til 09:48 (II); 09:52 til 14:21 (III); 14:27 til 20:08 (IV)
05:38 (I); 04:03 (II); 04:29 (III); 05:41 (IV)

Hilary Hahn (Academy of St. Martin in the Fields, dir. Neville Marriner):

00:02 til 04:49 (I); 04:52 til 09:14 (II); 09:18 til 15:20 (III); 15:24 til 20:50 (IV)
04:47 (I); 04:22 (II); 06:02 (III); 05:26 (IV)

Sergey Khachatryan (SWR Symphonieorchester, dir. Michael Sanderling):

00:01 til 05:26 (I); 05:41 til 10:21 (II); 10:41 til 16:43 (III); 16:59 til 22:45 (IV)
05:25 (I); 04:40 (II); 06:02 (III); 05:46 (IV)

Patricia Kopatchinskaja (hr-Sinfonieorchester, dir. Andrés Orozco-Estrada):

00:57 til 06:26 (I); 06:39 til 11:10 (II); 11:24 til 16:41 (III); 16:58 til 22:44 (IV)
05:29 (I); 04:31 (II); 05:17 (III); 05:46 (IV)

Lillian Lee (Carnegie Mellon Philharmonic, dir. Paul Polivnick):

00:44 til 06:14 (I); 06:27 til 10:49 (II); 11:01 til 16:19 (III); 16:34 til 22:35 (IV)
05:30 (I); 04:22 (II); 05:18 (III); 06:01 (IV)

Vanya Milanova (orkester NN, dir. NN):

00:00 til 05:52 (I); 06:00 til 10:28 (II); 10:36 til 15:52 (III); 16:03 til 22:22 (IV)
05:52 (I); 04:28 (II); 05:16 (III); 06:19 (IV)

Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi):

00:02 til 05:41 (I); 05:52 til 09:43 (II); 09:54 til 14:55 (III); 15:13 til 20:44 (IV)
05:39 (I); 03:51 (II); 05:01 (III); 05:31 (IV)

Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander):

00:20 til 06:12 (I); 00:02 til 04:38 (II); 00:01 til 05:32 (III); 00:03 til 06:17 (IV)
05:52 (I); 04:36 (II); 05:31 (III); 06:14 (IV)

Julian Rhee (New England Conservatory Symphony, dir. David Loebel):

00:01 til 05:59 (I); 06:18 til 11:01 (II); 11:23 til 17:00 (III); 17:18 til 23:28 (IV)
05:58 (I); 04:43 (II); 05:37 (III); 06:10 (IV)

Akiko Suwanai (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Hannu Lintu):

00:13 til 05:58 (I); 06:12 til 10:21 (II); 10:37 til 15:34 (III); 15:52 til 21:33 (IV)
05:45 (I); 04:09 (II); 04:57 (III); 05:41 (IV)

Lena Vidulich (orkester NN, dir. Alexandra Dee):

00:09 til 06:13 (I); 06:31 til 11:18 (II); 11:40 til 17:01 (III); 17:24 til 23:55 (IV)
06:04 (I); 04:47 (II); 05:21 (III); 06:31 (IV)

Noter B

Antallet af forsiringer i violinsolistpartiet:

* Antallet af triller:

1. sats: 4
2. sats: 5
3. sats: 0
4. sats: 47

* Antallet af mordenter:

1. sats: 0
2. sats: 0
3. sats: 0
4. sats: 3

* Antallet af appoggiaturer:

1. sats: 0

- 2. sats: 0
- 3. sats: 0
- 4. sats: 2

* Antallet af acciaccaturer:

- 1. sats: 32
- 2. sats: 1
- 3. sats: 2
- 4. sats: 2

* Antallet af glissandi:

- 1. sats: 6
- 2. sats: 2
- 3. sats: 0
- 4. sats: 0

* Antallet af tremoli / tremolandi:

- 1. sats: 3
- 2. sats: 0
- 3. sats: 0
- 4. sats: 0

Afgørelse

I 2. runde har dommerpanelet underkastet solisternes tempovalg en nærmere prøvelse. Stravinskys violinkoncert har i 1. sats partiturtæpoet *andante* (en halvnode = 96). 2. sats har partiturtæpoet: moderato - andante - moderato (en fjerdedelsnode = 116; en fjerdedelsnode = 76; en fjerdedelsnode = 116). 3. sats har partiturtæpoet: largo - lento - largo (en ottendedelsnode = 48; en ottendedelsnode = 60; en ottendedelsnode = 48). 4. sats har partiturtæpoet : allegro - vivace - presto (en ottendedelsnode = 120; en ottendedelsnode = 152; en ottendedelsnode = 200). NB: Angivelsen "en fjerdedelsnode = 152" i 4. sats ved ciffer 119 nederst på side 76 må være en trykfejl!

Såvel i 1. sats som i 4. sats indikerer tillige musikkens tekstur, at tæpoet ikke bør være for langsomt. Derfor er det både i 1. sats og i 4. sats problematisk, hvis solisten excellerer i "slow playing". "Slow playing" er især suspekt ved solistkonkurrencer. Det følger nemlig af de konventioner, som knytter sig til al solistopræden, at solisten på en overbevisende façon skal demonstrere sin eminente spilletekniske beherskelse. Hertil hører bl.a., at solisten skal vise, at han / hun kan spille teknisk set vanskelige passager i et tæpo, der understreger hans / hendes fortræffelige spilletekniske beherskelse. For en introduktion til Vladimir Horowitz' kritik af tæporeduktioner som fortolkningsstrategi ("slow playing") cfr. konkurrencen i Fryderyk Chopin: 12 Études, opus 10 (bedømmelsesdato: 31. oktober 2018), afsnittet "Afgørelse", bemærkningerne ad Guiomar Novaes. I 4. sats spiller Lena Vidulich langsomst og Maren Bosma næstlangsomst blandt deltagerne i 2. runde; i 1. sats spiller Lena Vidulich langsomst og

Julian Rhee næstlangsomst blandt deltagerne i 2. runde (cfr. afsnittet "Noter A" supra). Som allerede nævnt er partiturtempoet i 2. sats 'moderato - andante - moderato', men musikens tekstur i denne sats indikerer klart, at et noget langsommere tempo ville være passende. Mange af solisterne i 2. runde spiller fornuftigvis 2. sats langsommere, end partiturtempoet lægger op til. Det er noget af en gåde, hvorfor Stravinsky fastsatte partiturtempoet 'moderato - andante - moderato' til denne sats, da musikens tekstur og partiturtempoet ikke passer sammen! Derfor vil dommerpanelet ikke gå i rette med solisternes tempovalg i 2. sats.

Partiturtempoet i 3. sats, der er 'largo - lento - largo', lægger klart op til, at det ville være problematisk at spille denne sats i et for hurtigt tempo. I 3. sats spiller Arthur Grumiaux hurtigst og Akiko Suwanai næsthurtigst blandt deltagerne i 2. runde (cfr. afsnittet "Noter A" supra). På denne baggrund har dommerpanelet truffet den afgørelse, at Maren Bosma (orkester NN, dir. Pim Cuijpers), Arthur Grumiaux (Koninklijk Concertgebouw Orkest, dir. Ernest Bour), Julian Rhee (New England Conservatory Symphony, dir. David Loebel), Akiko Suwanai (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Hannu Lintu) og Lena Vidulich (orkester NN, dir. Alexandra Dee) ikke går videre til 3. runde.

I Stravinskys violinkoncert er de mange forsiringer (cfr. afsnittet "Noter B" supra) udtryk for, at koncerten låner et stilistisk element fra det syttende og attende århundrede, eftersom forsiringer i koncerten i eminent grad er karakteristisk for barokken og klassicismen. Men når et musikalsk værk fra én stilperiode låner et stilistisk element fra en tidligere stilperiode, er det et udtryk for neoklassicisme, ikke mindst når denne tidligere stilperiode er barokken eller klassicismen (cfr. Scott Messing: *Neoclassicism in Music: From the Genesis of the Concept through the Schoenberg/Stravinsky Polemic*. Studies in Musicology, ed. by George J. Buelow, No. 101. Ann Arbor (Michigan), London: UMI Research Press, 1988, side 87f.; Stephen Walsh: *The Music of Stravinsky*. Oxford: Clarendon, 2000, side 111). Eo ipso er Stravinskys violinkoncert et neoklassisk værk. Derfor udgør de mange forsiringer i Stravinskys violinkoncert, som 3. runde sætter i fokus, et centralt stilistisk element. Samlet set er neoklassicismen hos Stravinsky bl.a. et forsøg på at distancere sig fra romantikken (cfr. Messing, op.cit., side 135, 138; Walsh, op.cit., side 111: "... dissociation from the immediate past ...").

Dommerpanelet har opdelt 3. runde i 14 konkurrencer (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra). Resultaterne fra disse 14 konkurrencer er meddelt i afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra. For hver konkurrence er første-, anden-, tredje-, fjerde-, femte-, sjette-, syvende- og ottendepladsen blevet besat. Pointsystemet i 3. rundes konkurrencer fungerer således, at en førsteplads giver 1 point, en andenplads 2 point, en tredjeplads 3 point, en fjerdeplads 4 point, en femteplads 5 point, en sjetteplads 6 point, en syvendeplads 7 point og en ottendeplads 8 point. Jo færre point en given solist får, desto bedre har solisten klaret sig. For disse 14 konkurrencer er den mindst mulige samlede pointsum 14 point (svarende til 1 point i alle konkurrencer), og den størst mulige samlede pointsum 82 point (svarende til en ottendeplads i konkurrence nr. 1-4, 8-9, 11, 13-14, en femteplads i konkurrence nr. 5, en andenplads i konkurrence nr. 6 samt en førsteplads i konkurrence nr. 7, 10 og 12).

Med det angivne pointsystem er pointfordelingen i 3. rundes konkurrencer således:

- Jennifer Frautschi: 35 point
- Ayano Ninomiya: 36 point

- Alfonso Mosesti: 39 point
- Vanya Milanova: 47 point
- Sergey Khachatryan: 49 point
- Lillian Lee: 55 point
- Patricia Kopatchinskaja: 65 point
- Hilary Hahn: 67 point

På denne baggrund går førstepladsen til Jennifer Frautschi (Philharmonia Orchestra, dir. Robert Craft), andenpladsen går til Ayano Ninomiya (Boston Philharmonic Youth Orchestra, dir. Benjamin Zander) og tredjepladsen går til Alfonso Mosesti (Orchestra Sinfonica di Torino della RAI, dir. Fulvio Vernizzi).

Ved bedømmelsen af solisternes triller har dommerpanelet især lagt vægt på trillelydstyrke (jo kraftigere triller, desto bedre), trillehastighed (jo højere hastighed, desto bedre) og trilleartikulation (jo mere distinkt artikulation, desto bedre). Desuden har dommerpanelet lagt vægt på, om den enkelte solist erstatter triller med vibrato og i givet fald i hvilket omfang. Ved bedømmelsen af solisternes acciaccaturer har dommerpanelet især lagt vægt på artikulation (jo mere distinkt artikulation, desto bedre), god hukommelse (solisten spiller kun acciaccaturer dér, hvor partituret angiver acciaccaturer) og fravær af improviserede acciaccaturer. Ved bedømmelsen af solisternes glissandi har dommerpanelet især lagt vægt på, at så mange af de mellemliggende toner (imellem glissandoets to yderpunkter) kan høres som muligt. NB: Når komponisten noterer et glissando i sit partitur, er det ikke et portamento, der efterspørges! Erstatning af glissando med portamento belønnes ikke, heller ikke når et portamento ville lyde mere elegant end et glissando på det pågældende sted i partituret! Ved bedømmelsen af solisternes tremoli har dommerpanelet især lagt vægt på tremololydstyrke (jo kraftigere tremoli, desto bedre), tremolohastighed (jo højere hastighed, desto bedre) og tremoloartikulation (jo mere distinkt artikulation, desto bedre).

Appendix

Ved konkurrencen i Georg Philipp Telemann: Ouverturesuite, Hamburger Ebb' und Fluth, TWV 55:C3, "Wassermusik" (bedømmelsesdato: 8. august 2023), afsnittet "Generelle bemærkninger", underafsnittet "Overlevering og datering", fandt dommerpanelet anledning til at beskrive selvbiografiens genrekonventioner med flg. ord i tilknytning til Telemanns selvbiografier:

"Hvorfor overdriver Telemann sine bedrifter i selvbiografien fra 1739? Fordi en selvbiografi ikke blot er en opregning af fakta, men en blanding af fiktion og virkelighed. Selvbiografien giver en kunstner mulighed for at sætte sig selv i scene og derved også skabe myter om sig selv. Med en selvbiografi kan kunstneren give en idealiseret fremstilling af sin egen kunstneriske Werdegang, nedtone mindre glørværdige momenter og borteskamotere helt uønskede momenter i sin kunstneriske udvikling. I en selvbiografi kan kunstneren overdrive sine præstationer og også på anden vis påvirke receptionen af sine værker. En kunstners selvbiografi er derfor aldrig en

uselviske faktalister over kunstnerens udvikling og kan derfor ikke uden kildekritisk ransagelse tjene som grundlag for en rekonstruktion af kunstnerens Werdegang".

Med skam at melde er der et foruroligende antal Stravinsky-forskere (Eric Walter White m.fl.), som godt kunne trænge til at opruste deres kompetencer i kildekritik og litteraturanalyse, når de med en mageløs naivitet, der ville kunne få enhver seriøs litteraturforsker eller historiker til at omkomme af grin, læser Stravinskys selvbiografi og selvbiografiske samtaler med Robert Craft. Det er forunderligt, hvordan undersøgelser, som blandt litteraturforskere og historikere ville blive betragtet som kassable, alligevel kan regnes for at være god latin blandt musikhistorikere, idet disse undersøgelser på bemærkelsesværdig vis forener stærke musikvidenskabelige kompetencer i snævrere forstand med slet og ret værdiløse kompetencer i litteraturanalyse og kildekritik. I stedet for at foretage en kildekritisk gennemgang af Stravinskys selvbiografiske materiale med en klar forståelse af selvbiografiens genrekonventioner skriver disse Stravinsky-forskere bare af efter Stravinskys selvbiografiske materiale, hver gang de har brug for at udtale sig om Stravinskys kunstneriske udvikling og de bevæggrunde, som var styrende for denne udvikling. Derved kommer de uafvidende til at forveksle Stravinskys kunstneriske udvikling med det retoucherede billede af Stravinskys Werdegang, hvortil Stravinskys selvbiografiske materiale er en uforlignelig kilde. Mere end noget andet er Stravinskys selvbiografiske materiale et propagandistisk sammensurium af fakta og fordrejninger, der viser, hvordan Stravinsky gerne ville opfattes i offentligheden. Derfor er Stravinskys selvbiografiske materiale i sagens natur en uvurderlig kilde til Stravinskys selvforståelse, beredvilligt dokumenteret af Stravinskys elokvente propagandaminister Robert Craft.